

HEERHUGOWAARDSE

gedichten

Inge Boulonois
HEERHUGOWAARDSE
gedichten

Colofon

2014 www.ingeboulonois.nl

Gedichten, samenstelling en vormgeving: Inge Boulonois
www.mijnbestseller.nl

ISBN 978-94-02139-75-4

*Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de dichter.*

*Du fond de sa chambre, le poète
accompagne le promeneur*

*In het diepst van zijn kamer
vergezelt de dichter de wandelaar*

Pierre Le Coz

VOORAF

Het is iets wat iedere dichter die stadsdichter werd, overkomt: hij wist zich natuurlijk altijd al verbonden met zijn stad, schreef er waarschijnlijk ook al over, maar eenmaal 'officieel' benoemd, bleek de relatie bijna ongemerkt te veranderen. Wat voorheen vrijblijvend was en alleen de dichter zelf aanging, werd nu nadrukkelijk onderwerp van beschouwing door anderen. Er daarmee ontstond een nieuwe, bijna delicate verhouding, waarin de stad zich open en bloot, bijna weerloos, openstelt aan de dichter, die zich navenant prijsgeeft, want schrijvend over alle facetten van de stad - van openbare ruimte tot openbaar bestuur - is hij op de meest persoonlijke wijze een publieke figuur.

Stad en stadsdichter, zij moeten geluk hebben met elkaar; de een de ander goedgezind door veel stof te bieden, de ander door welwillend en waarderend te zijn.

Een gelukkiger combinatie dan die er gedurende vier jaar tussen Inge Boulonois en Heerhugowaard bestond, lijkt me nauwelijks denkbaar. Wie haar *Heerhugowaardse gedichten* goed leest, moet merken met hoeveel overtuiging en aandacht, met hoeveel liefde en kritische zin zij - urbi et orbi - schrijft over de plaats waar zij thuis is en daarvan alle facetten aan bod laat komen. En daarbij staat zij voor de stad op de manier zoals zij dat verwoordt in 'Vrouwen uit het verzet': *Van wijken weet ze niet. Ze blijft / waken over eigen grond.*

Kijkend naar Heerhugowaard luidt de openingszin van de bundel en enkele regels verder is er sprake van *een wandeling door eigen velden*. De (voorbije) landelijkheid van Heerhugowaard wordt hier bedoeld, maar die 'eigen velden' hebben net zo zeer betrekking op de aard en de

gemoedsgesteldheid van de dichteres, die in haar beschouwingen nooit wegstapt en zichzelf niet verhuult. Zo krijgt de lezer niet alleen zicht op Heerhugowaard maar ook zicht op de dichteres, en omdat die alle registers bespeelt, zijn de gedichten ook genietbaar voor wie met deze stad geen binding heeft.

In een van de gedichten over de kunst in Heerhugowaard noemt zij kunstenaars *goochelaars met vorm en kleur* die *de juwelendoos van hun verbeelding* openzetten. Dat is een mooie kwalificatie voor veel van haar eigen lyrische, beeldende gedichten.

Voortdurend treffen mooie formuleringen: *wonder dat zich geeft in lege handen* ('Lelyhof'), *het gebouw onthoudt wat land verhaalt* ('Poldermuseum'), *Het polderland soest als een zachte/lijn* ('De Veenhuizer'). Soms is zij filosofisch, zoals in 'Granieten poort' of 'In een luchtballon', soms nostalgisch, soms satirisch (o.a. over de burgemeesters van Heerhugowaard en Alkmaar), gelukkig ook vaak ongeremd vrolijk, want Boulonois beheerst het licht verse als weinig anderen.

Eén gedicht springt er wat poëtische waarde betreft voor mij uit, en dat is 'Gemis'. Zelden las ik zo'n indrukwekkend rouwgedicht dat het respect voor de dichteres die na een bewogen periode het stadsdichterschap weer oppakte, alleen maar groter maakt.

Heerhugowaard was niet de geboortestad van Inge Boulonois, dat was Alkmaar. Het gedicht dat daarover gaat, eindigt met

*we zwegen
en verzwegen meer want tijd zou alles leren,*

*alles helen. Een waarheid met een broze schaal
die ik zolang de dag niet is verstreken
niet zal breken -*

De gedichten in deze bundel zwijgen niet, integendeel. Met elkaar - en met de talrijke fraaie illustraties - vormen ze een prachtig geschenk van een stadsdichteres aan haar stad. Heerhugowaard mag er dankbaar voor zijn.

Joop Leibbrand

J.J. Leibbrand (Den Helder, 1943) was leraar Nederlands. Sinds 2000 is hij medewerker van het literaire e-magazine Meander en enig redacteur van Meander Klassiekers. Van 2007 tot 2010 was hij stadsdichter van Den Helder. Van zijn hand verschenen verschillende bundels.

ADEM VAN STEEN